

Monrad: Det er aldeles sikkert, at dette Lovforslag gaaer ud paa, at Sognefogderne skulle bevares; det rører ikke ved dem, men det forekommer mig, at der under Forhandlingerne er faldet Uttringer, der lade det staae hen som tvivlsomt. Jeg kan heller ikke nægte, at jeg troer, det vilde være ikke lidet betænkeligt nu at komme ind paa Afskaffelsen af Sognefogderne og paa Drettelsen af en ny Myndighed, som dette vilde gjøre nødvendigt; thi det vilde uden Tvivl føre os ind paa Undersøgelser af temmelig betydelig Vidtløftighed. Paa den anden Side kan jeg heller ikke nægte, at ogsaa jeg deler nogle af de her fremførte Betænkelseheder med Hensyn til Forslaget om Politibetjentene, hvilket jeg, saaledes som det foreligger i Lovforslaget, dog maa betragte som noget enestaaende, thi vel er det aldeles sikkert, at Rigsdagen har vedtaget Love, hvorved den har paabyrdet Communerne temmelig betydelige Udgifter, men det har dog altid været efter visse bestemt fastsatte Regler, efter visse Rønningensbestemmelser, visse Maxima for Rønninger, saaledes, at det paa ingen Maade har været overladt til Administrationens Afgjørelse, hvor store disse Udgifter skulde være. Dette er imidlertid ikke Tilfældet her, thi her forbeholdes der udelukkende Justitsministeren en Bevillingsmyndighed, saavel overfor Staten som overfor Communerne, idet det er ham, som bestemmer, hvad de Vedkommende skulle have i Rønning, til Mundering, til en Hest o. s. v. Efter Lovbestemmelserne i §§ 12 og 14 vil man lade denne Sag slippe altfor meget ud af sin Haand, og jeg frygter for, at det vil være forbundet med Vanstuelighed at vinde den tilbage. Jeg vilde derfor ansee det for rettest, om disse Bestemmelser udgik af Loven, og at det derimod kom til at berøve paa en Forhandling mellem Justitsministeren og vedkommende Amtsraad, hvorvidt man skulde gaae videre frem i Udviklingen af dette Institut, hvorefter det Tilfældet, som man fandt det rimeligt, at Staten skulde udrede, opførtes paa de aarlige Finantslove, medmindre man maaskee vilde foretrække,

at der igjennem denne Lov blev givet et vist Tilfald derom. — Jeg har endnu kun en lille Bemærkning at tilføie, nemlig den, at det forekommer mig, at naar man har visse Politikredsse, burde ogsaa de Politibetjente, der indsættes i dem, være fælles for dem; det burde ikke være saaledes, at nogle af Politikredsens Politibetjente vare for Landet, og andre for Byen. En Politikreds udgjør en samlet lille Stat, og den bør have sin Hær, det vil sige, dens Politibetjente skulle være fælles baade for Land og By, ligesom ogsaa Udgifterne skulle være fælles. Hvorvidt dette imidlertid i Praxis skulde støde paa Ulemper, skal jeg lade være uafgjort; men sikkert er det, at det forekommer mig, at der ogsaa her er et af de Punkter, hvor Adskillelsen mellem Land og By er mindre hensigtsmæssig. Dette gjælder navnlig med Hensyn til de Rjbstæder, som ere af mindre Betydning, til hvilke der meget let kan slutte sig et betydeligt Opland.

Fjord: Hvad her er gjort gjældende om Sognefogderne, nemlig, at de ikke opfylde deres Bestemmelse som Politi, skal jeg indrømme Rigtigheden af, men jeg troer ikke, at Skylden ligger hos dem alene. Vel kan der have været Søvnighed tilstede hos dem, men jeg troer, at det ligesaa meget kan være de overordnede Politimesteres Skyld, at Sognefogderne ikke opfylde deres Bestemmelse. Det er vistnok ikke usædvanligt, at en Sognefoged har opbragt en omvankende Haandværksvend, som har betlet og bragt ham til Politimesteren, og at denne saa blot har givet Svenen en Rivaf og dermed ladet ham gaae igjen, for at begynde forfra. Saaledes have Sognefogderne ikke faaet den nødvendige Understøttelse, og hvad Under da, at de ere blevne søvnige i at opfylde de Pligter, der paaligge dem.

Det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (S. Madsen) har udtalt sig, som om han ansaae Sognefogderne, om ikke aldeles, saa dog for en stor Deel, for at være overflødigc. Jeg kan samstemme med ham